

Kritika a odmietnutie oboch učení

Ako píšeme v našich článkoch sformovali sa štyri teologické názory na vychvátenie Cirkvi. Sú nimi:

A) čiastočné vychvátenie (tzn. že vychvátení budú len niektorí veriaci),

B) k vychváteniu dôjde pred dobou súženia ( [pretribulacionizmus](#) ),

C) k vychváteniu dôjde počas (uprostred) súženia ( [midtribulacionizmus](#) ) a

D) k vychváteniu dôjde po skončení súženia (posttribulacionizmus).

V tomto článku sa budeme venovať prvému a štvrtému z nich.

### A. Čiastočné vychvátenie Cirkvi

V tomto učení sa tvrdí, že len veriaci, ktorí „bdejú“ a Pánov príchod „očakávajú“, budú uznaní za hodných toho, aby unikli hrôzam súženia a boli z nich vychvátení. Zástancovia čiastočného vychvátenia učia, že vychvátenie živých a vzkriesenie mŕtvych veriacich v Pána Ježiša Krista prebehne v niekoľkých fázach.A)

Dôjde k nemu:

1. Pred súžením (pred 70. Danielovým týždň-rokom). Tesne pred začiatkom veľkého súženia len duchovní žijúci svätí (patriaci Pánovi) budú vychvátení a mŕtvi budú vzkriesení. Teda tí patriaci Pánovi o ktorých sa nedá povedať, že sú duchovní (sú teda telesní) zostanú na zemi a budú prechádzať súžením.

2. Počas súženia. V priebehu sedemročného obdobia veľkého súženia budú v rôznych intervaloch vychvátení do neba tí svätí (patriaci Pánovi), ktorí neboli v okamihu prvého vychvátenia ešte pripravení na stretnutie s Pánom – ešte neboli dostatočne duchovní.

3. Po skončení tisícročného kráľovstva Krista. Na konci tisícročného kráľovstva Krista (milénia) dôjde k vzkrieseniu veriacich, ktorým unikli predchádzajúce vychvátenia. Títo svätí vstúpia do večného kráľovstva, do večnosti s Kristom, aj keď nemali účasť na tisícročnom kráľovstve – nekraľovali s Kristom.

Samozrejme, že sa vo svojej argumentácii odvolávajú na Písmo. Nebude podrobnejšie analyzovať toto učenie, ukážeme len, v čom nosná myšlienka tohto názoru o čiastočnom a postupnom vychvátení odporuje Písmu.

Protirečenia tohto učenia s Písmom

a. V tomto učení o vychvátení sa vlastne učí, že vychvátenie svätých (patriaci Pánovi) je za odmenu.

b. V 1. liste Korinským 15:51-52 sa jasne hovorí, že všetci (patriaci Pánovi) budeme premenení, čiže vzkriesení a vychvátení.

c. Prostredníctvom krstu vo Svätom Duchu sú všetci veriaci v evanjelium Ježiša Krista (veriaci v spasenie z milosti) zjednotení s Kristom, čiže sú Kristovým telom (1. Korinským 12:13). Zjednotenie s Kristom je pre všetkých týchto veriacich rovnaké a je uskutočnené Svätým Duchom. Všetci patriaci Kristovi sa budú rovnakou mierou podieľať na zasľúbeniach aj o vychvátení. Pri vychvátení Cirkvi spolu s ňou odíde aj Svätý Duch.

d. Súženie nie je v Písme predkladané ako obdobie, v ktorom by Cirkev, alebo jej časť, bola trestaná. V Evanjeliu podľa Jána v 3. kapitole sa môžeme dočítať, že patriaci do Cirkvi sa „vyhli trestu a unikli súdu“.

e. Vychvátenie nie je odmena za zbožný život!

## **B. K vychváteniu dôjde po skončení súženia**

Tu sa učení, že vychvátenie a druhý príchod Krista na zem sú jedna a tá istá udalosť okamžiku. Teda, že sa jedná o dve stránky jednej a tej istej udalosti. Dôjde k nej na konci veľkého súženia. Počas sedemročného obdobia veľkého súženia zostane Cirkev na zemi a bude podliehať všetkým udalostiam tohto obdobia (vrátene vylievania siedmich čiaš Božieho hnevu).

Niektoré tvrdenia tohto učenia:

- a. K vychváteniu dôjde po skončení sedemročného veľkého súženia.
- b. Cirkev prejde celým obdobím súženia, prejde aj Zjavením 3:10.
- c. Deň Pána (Deň Krista) nastane na konci súženia.
- d. Kudalostiam predpovedaných v 1. Tesalonickým 5:2-3 dôjde až na konci súženia.
- e. 144 000 bude vykúpených na konci súženia.
- f. Vychvátenie a druhý príchod sú jedna udalosť.

g. K súdom vôbec nedôjde. Súdy pohanov sa uskutočnia až po skončení tisícročného kráľovstva krísta.

h. Veriaci patriaci Pánovi budú súdení po jeho druhom príchode alebo až po skončení Milénia.

Toto učenie je najmenej pochopiteľné zo všetkých o vychvátení. K podrobnejšiemu rozboru sa vrátíme niekedy v budúcnosti, ale už po prvom prečítaní tvrdení tohto učenia je zrejmé, že je ďaleko od učenia Písma.

### Záver

Obe učenia, o ktorých je reč v tomto článku, treba jednoducho odmietnuť.

### Zdroje

A) Charles C. Ryrie, Základy teologie, 1994, BIBLOS Třinec, str. 553-556 a 577-586

Umiestnené: 31. 8. 2023

Upravené: